

Bemærkninger til lovforslaget

1. Indledning

Opnåelse af egen bolig er et af de helt centrale led i den integrationsproces, der efter en lang periode i stadig angst og usikkerhed skal give flygtningene mulighed for at begynde en ny tilværelse i Danmark.

Erfaringerne viser, at placering i egen, varig bolig bør finde sted inden for de første 6 måneder efter anerkendelsen som flygtning.

Allerede i efteråret 1985 gjorde Dansk Flygtningehjælp, Kommunernes Landsforening og Boligselskabernes Landsforening opmærksom på de vanskeligheder, der er forbundet med fremskaffelsen af det nødvendige antal boliger til flygtningene.

Det medførte, at der under Boligministeriet blev nedsat et udvalg, der skulle undersøge mulighederne for en forøgelse af antallet af boliger, der kan stilles til rådighed for flygtningene.

I januar 1987 fremkom en afsluttende rapport fra udvalget.

Det fremgår af udvalgets rapport, at der er tre hovedproblemer:

- Der er først og fremmest store problemer med at fremskaffe det nødvendige antal boliger.
- For det andet er der meget stor forskel på, hvor mange flygtninge der er boligplaceret i de enkelte kommuner.
- For det tredje er de boligplacerede flygtninge fordelt meget ujævnt på de enkelte dele af boligmassen. Flygtningene har især opnået bolig i det almennyttige byggeri. Kun en beskedent andel har fået bolig i private udlejningsejendomme.

2. Boligbehovet

Pr. 1. januar 1987 ventede 5.600 flygtninge på at få egen bolig.

De fleste af disse flygtninge boede i større eller mindre grupper i Dansk Flygtningehjælps midlertidige indkvarteringsejendomme. Disse ejendomme er typisk indrettet i nedlagte og nedslidte hoteller,

institutioner og lignende ejendomme, som Dansk Flygtningehjælp har haft mulighed for at leje.

Dansk Flygtningehjælp kan med de nuværende muligheder skaffe bolig til ca. 400 flygtninge pr. måned.

Det betyder, at flygtninge, der opnår asyl i begyndelsen af 1987, kan se frem til et ophold i de midlertidige indkvarteringsejendomme på gennemsnitligt 14 måneder.

Det siger sig selv, at disse forhold er helt ødelæggende for mulighederne for at sikre en vellykket indpasning af flygtningene i samfundet.

I første halvår af 1987 forventes der givet asyl til ca. 2.500 flygtninge.

Det betyder, at der i 1987 skal skaffes boliger til godt 8.000 flygtninge, hvis det skal sikres, at alle opnår egen bolig senest 6 måneder efter anerkendelsen som flygtning.

Dansk Flygtningehjælp har som nævnt hidtil været i stand til at fremskaffe bolig til ca. 400 flygtninge pr. måned, svarende til ca. 4.800 om året. Dansk Flygtningehjælps lokale afdelinger melder imidlertid om stadig stigende vanskeligheder med at skaffe boliger. Hertil kommer, at Dansk Flygtningehjælp på grund af de vanskelige forhold i nogle tilfælde har været tvunget til at anvende boligløsninger, der ikke er tilfredsstillende.

Der er derfor behov for gennemførelse af ordninger, der kan sikre fremskaffelse af boliger til yderligere ca. 4.000 flygtninge inden udgangen af 1987.

3. Flygtningenes fordeling mellem kommunerne

De boligplacerede flygtninge er meget ujævnt fordelt mellem kommunerne.

Flygtningene er ret jævnt fordelt mellem amterne. Men inden for amterne er der i de fleste tilfælde en betydelig skævhed i fordelingen mellem kommunerne.

Problemerne er størst i hovedstadsområdet. Ikke mindre end 73 procent af de flygtninge, der er boligplaceret i hovedstadsområdet, har fået bolig i kun 9 kommuner. De 9 kommuner er: København.